نسیم دشتیءِ آزمانک بیر

رؤف راز

نسیم دشتی بنداتی زمانگءِ آزمانک کارے، نسیمءِ نامءِ دیمءَ بازیں آزمانک نیست، ایو کا ھفت آزمانکءِ سازگءَ آسوب مندبوتگ آئیءِ آزمانک کہ منءَ اپیل کن اَنت آ ''ھدادوست''ءُ ''بیر'' اَنت اِداما ایو کا بیرءِ چکءَ لہتیں گپ کناں۔ ھدادوستءِ سرءَ دگہ پدے گپ کناں ''بیر''ءِ تہا سہ مزنیں کارست اَنت کہ آزمانک ہمیشانی چپءُ چاگردءَ چکریت، یکے ھفتاد سالی پیریں بلے مالداریں پیر داد انت۔ پیر دادءَ سہ سور کتگ بلے جنءِ ےپہ نامءَ نہ بیت ہر سئیں مرانت، وتی سیمی جنین شہنازءِ یاتاں زندءِ پشت کپتگیں روچاں گوازینگءَ اِنت۔ دومی کارست پیر دادءِ برات زہتک تلیان اِنت کہ وت سرءُ لوگ اِنت، ناکوءِ کارءُ چلوپگاں اوں کنت، سیمی کارست گنجل اِنت، کہ نوک بالگ اِنت ماتءُ پت یے نیزگار اَنت۔

تلیان وتی ناکوءَ زور کنت کہ دگہ جنے بگر تئی کار چلوپگاں کنت۔ ناکو نہ منّیت بلے گڈیءَ رازی بیت، پہ گنجلءَ وتی گواجارءَ بارت۔ پیر داد پہ گنجلءَ زورگ بیت۔ پیر داد گل بیت کہ آئی کسان سالیں شر رنگیں جنے دست کپتگ بلے وتی لوگ واجہ پیر داد، تلیانءُ وتی ماتءُ پتاں چی بیر گرگ لوٹیت۔

پیر داد کارےءَ بندنءَ روت گڑا ایک شپےءَ گنجلءَ واب نئیت آپاد کئیت لوگءِ پیڑگاہءَ کشءُ کراٗتران کنت، ماہیکانی چو شیرءَ اِنت گندیت تلیان وتی ورناہیں جودءِ بگلءَ واب اِنت۔ آگام جنان کنت واڑءِ نزیک گوراکیت گندیت کہ شوانگ واب اِنت، شوانگ جوانیں بچکے، آئیءِ جوازگ پادکا اَنت آشوانگءِ نیمگءَ روتءُ وتی مردماں بیر گرگ لوٹیت۔ اگن ہورت بچارئے اِدا بیر گرگءَ چی گیشتر ہماواہگ آئیءَ گوں شوانگءَ نزیک کناں کہ پیریں پیر دادءَ گوں پیلو بوت نہ کناں۔ آزمانکءِ تہا ہما چاگرد (ماحول) کہ سازگ بوتگ آ بیر گرگءَ گیشتر رومانٹک اِنت، تلیانءَ گندگ کہ وتی جودءِ بگلءَ انتءُ ماہیکانءِ شیرءَ بوہگ، اے رومانٹک اپروچ انت ادا بیر گرگءَ گیشتر وتی جند آسءِ توسگ اِنت۔

گوں شوانگ ءُ وپت ءُ واب کنگ ءَ پیسر گنجل ءِ دل ءَ کئیت۔

ناں نا۔۔۔ نا ایش گناہ اِنت بے شرمی ایت۔۔۔۔ بنامی ایت بلے پرچا؟ منا گوں سے جن گپتگیں عاجزیں مرد ءَ سور دئیگ۔۔۔ پہ مال ءُ دولت ءَ بہا کنگ گناہے نہ اِت؟ شرم ءِ گپ نہ اِنت۔ بنامی یے نہ اِنت۔۔۔۔ گڑا اے کجام انصاف اِنت گناہ، شرم ءُ بنامی تہنا پمن جلّتہ۔۔۔۔ آ دگہ ہرچی کن انت روا اِنت۔ منی پت ءَ مال ءُ دولت در کار اَت۔۔۔۔ پیریں از گار ءَ پہ وتی لوگ ءِ دیم ءِ دارگ ءُ چار ءُ گزار ءَ زالے ءِ حاجت اَت۔۔۔۔ تلیان ءَ من ءَ پہ آئی ءِ وڈالانی چیر ءَ بوہگا گچین کت تا کہ آ وت چہ ناکو ءِ ہزمت ءَ آسودگ بہ بیت ساری ءَ بے چارگیں شہنازئی مرگ ءِ دیمپان کت نوں منا مرگ ءِ دیمپان کنگا اِنت آبزگ ءُ ڈہان ءَ ساہ دات۔۔۔۔ بلے اے لگوری ایت۔ حرابی ءِ پدراءُ زیان نہ کنگ گندتریں کار ایت۔۔۔ تاں کد چشیں ناہودگیں کار پش بہ کپیت۔۔۔۔ گڑا مئے گنگدامانی نیام ءَ چی پرک است درست یک وڑیں انسان اَنت۔۔۔ ہر کس وتی شر ءُ گندگ ءَ وت پجہ کاریت، بلے مئے ھداءِ داتگیں حق ءَ کس نہ چاریت ما پہ لج ءُ ننگ ءِ نام ءَ بہا کنگ باں۔۔۔۔ اے نارحمیں دگنیادار کہ وتی جند ءِ تب ءَ واستا چماں بند کرتگنت ءُ دگرانی حق ءُ واہگان ءَ پلنت، درست بے ایمان اِنت۔۔۔۔ تنک چم۔۔۔۔ ءُ سیاہ رو اِنت ایش بیر گرگ لوٹ اَنت۔ من وتی بیر ءَ گراں ہرچی کہ بیت بہ بیت، دگہ ہچ راہ نیست۔۔۔۔ وتی حق ءِ شوہاز کنگ گناہے نہ اِنت۔ بے شرمی یے نہ اِنت، بنامی یے نہ اِنت نوں آئی ءِ دل ڈڈاَت ءُ چہ گیگ شپانک ءِ تھت ءِ نیمگا روان ات۔"

اے مونولاگ ءُ احتجاج انچو گمان بیت کہ گنجل ءِ نہ اِنت آزمانکار ءِ جند ءِ احتجاج انت۔ اے درائیں گپ گنجل ءِ دل ءَ آہگ ءَ نہ انت آزمانک کار ءِ دل ءِ گپ انت۔ اگن اے درائیں گپ گنجل ءِ دل ءَ میاتکین انت ءُ تچک ءَ شپانک ءِ نیمگ ءَ بُشتیں آزمانک گیشتر براہدار بوتگ اَت۔ بلے بندات ءِ آزمانکاراں بچارئے آہانی گُورا اے نزوری دپ کپیت آ آلم ءُ وتار ءَ توکا جنت گوں۔ کارست ءَ آزات بوہگ ءَ نیل ایت۔ وتی دل ءِ تب ءَ ترینت ءِ ے۔

بیر ءِ گڈ سر جوان اِنت۔ گنجل کہ وتارا شوانگ ءِ حوالگ ءَ کنت۔

"ہمے وختی ہلک ءَ مہری ٹلوانی آوازی اوں آہگا اَت پیرداد ورنائیں جن ءِ کل ءَ پیداک اَت" ہمے رِد ءَ گوں آزمانک آسر بیت۔ بلے اگاں پیرداد ءِ گُل ءَ آہگ ءِ ھال دئیگ مہ بوتیں وش تر بوتگ اَت ءُ پہ وانوکاں اوں چیزے پشت کپتگ اَت۔ ءُ آزمانک ءِ ازم اوں پولنگ نہ بوتگ اَت۔

اے آزمانکءِ پلاٹ وتی جاگہ شر انت ئیُ زبان اون وش انت بلے بن گپ نوک نہ انت۔ پیریُ از گارمرداں گوں کسان سالیں کاڑاں سیر دئیگءِ سرءَ نہ ایوکا بلوچیءَ بازیں آزمانک نبشتہ کنگ بوتگ بلکن نسیم دشتیءِ جندءِ گْوراؤں اے بن گپ گندگ بیت۔

☆☆